

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Capvt XXIX. Insani Nestorii anathematismi, Cyrilli anathematismis
oppositi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

CAPVT XXIX.

Insani Nestorii anathematismi, Cyrilli anathematismis oppositi.

I.

SI quis eum qui est Emmanuel, Deum verum esse dixerit, & non potius nobiscum Deum; hoc est, inhabitasse eam quæ secundum nos est, naturam, per id quod vnitus est nostræ, quam de Maria virgine suscepit: matrem etiam Dei Verbi, & non potius eius, qui Emmanuel est, nuncupauerit; ipsumque Dei Verbum in carnem verum esse, quam accepit ad ostentationem deitatis suæ, vt habitu inueniretur vt homo; anathema fit.

II.

Si quis in Verbi Dei coniunctione, quæ ad carnem facta est, de loco in locum mutationem diuina sententia dixerit esse factam; eiusque diuinæ naturæ carnem capacem dixerit, ac partialiter vnitam carni; aut iterum in infinitum incircumscriptæ naturæ, cum extenderent carnem, accipiendum Deum; eundemque ipsum natura & Deum dicat & hominem; anathema fit.

III.

Si quis non secundum coniunctionem vnum dixerit Christum, qui est etiam Emmanuel secundum naturam; ex vtraque etiam substantia, tam Dei Verbi, quam etiam ab eo hominis suscepti, in vna Filii connexionione, quam etiam nunc inconfuse seruamus, minime confitetur; anathema fit.

IV

Si quis eas voces, quæ tam in euangelicis, quam in epistolis apostolicis de Christo, qui est ex vtraque, scripta sunt, accipiat tamquam de vna natura; ipsique Dei Verbo tentat passiones tribuere, tam secundum carnem, quam etiam deitatem; anathema fit.

V.

Si quis vnum esse post assumptionem hominis naturaliter Dei Filium audet dicere, cum sit Emmanuel; anathema fit.

V I.

Si quis post incarnationem Deum Verbum alterum quempiam præter Christum nominauerit; serui sane formam initium non habere cum Deo Verbo, & increatam, vt ipse est, dicere tentauerit, & non magis ab ipso creatam confiteatur, quam natura Dominum & creatorem & Deum, quam & suscitare propria virtute promisit: *Soluite*, dicens, *templum hoc, & in triduo suscitabo illud*; anathema sit. Ioan. 2.

V I I.

Si quis hominem, qui in Virgine creatus est, hunc esse vnigenitum dixerit qui ex vtero Patris ante Luciferum Psal. 109. natus est, & non magis propter vnitionem eum, qui est naturaliter vnigenitus, Patris ingeniti appellatione confiteatur participem factum; Iesum quoque alterum quempiam præter Emmanuelem dicat; anathema sit.

V I I I.

Si quis serui formam pro seipso, hoc est, secundum propriae naturæ rationem, colendam esse dixerit, & non omnium dominam; & non potius per societatem, qua beatæ, & ex se naturaliter Domini vnigeniti naturæ coniuncta est, veneratur; anathema sit.

I X.

Si quis formam serui consubstantialiorem esse dixerit Spiritui sancto, & non potius per illius mediationem, quæ est ad Deum Verbum, & ex ipsa conceptione habuisse dixerit coniunctionem, per quas communes nunquam in homines miranda curatione exercuit, & ex hoc curandorum spirituum eueniebat esse potestatem; anathema sit.

X.

Si quis illum in principio Verbum, pontificem & apostolum confessionis nostræ factum esse, seque ipsum obtulisse pro nobis dicat, & non Emmanuelis esse apostolum dixerit, oblationemque secundum eandem rationem ei tribuat, qui vniuit; si quis vnitus ad vnâ communitatem filii, hoc est, Deo quæ Dei, & homini quæ sunt hominis deputans; anathema sit.

X I.

Si quis vnitam carnem, ex naturæ propriae possibilitate

viuificatricem esse dixerit, ipso Domino & Deo pronuntiantem: *Spiritus est qui uiuificat, caro nihil prodest*: anathema fit. *Spiritus est Deus, at non pronuntiatum est*. Si quis ergo Deum Verbum carnaliter secundum substantiam carnem factum esse dicat, hoc autem modo & specialiter custodit, & maxime in Domino Christo post resurrectionem suam discipulis suis dicente: *Palpate & videte, quia spiritus ossa & carnem non habet, sicut me videtis habere*: anathema fit.

Ioan. 6. v. 63

Ioan. 4. v. 24

Luc. 24. v. 39

XII.

Si quis confitens passiones carnis, eas quoque tamquam Verbo Dei tribuit, quas etiam carni, in qua factus est, adhibuerit, non discernens dignitatem naturarum; anathema fit.

CAPVT XXX.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Basilii diaconi, reliquorumque monachorum supplicatio.

Δέσεις Βασιλείου διακόνου καὶ λοιπῶν μοναχῶν.

Piissimis & honoratissimis, Deoque & hominibus dilectis, Christianis imperatoribus, Flauis Theodosio & Valentiniano, Basilii diaconi & archimandritæ, & Thalassii lectoris & monachi, reliquorumque Christianorum monachorum supplicatio, seu exhortatio.

Τοῖς ὡσεβέστατοις, καὶ ἡμνηθεῖσι, καὶ ἡμωμνητοῖσι πατρὶσι καὶ ἀδελφοῖσι, χριστιανοῖσι βασιλεύσιν, * Φλαυίοισι Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλεντινιανῶ, δέσῃσι, εἰποῦ πατρικλησισι πατρὶ Βασιλείου διακόνου καὶ ἀρχιμανδριτοῦ, καὶ Θαλασίου ἀναγνώστου καὶ μοναχῶν, καὶ λοιπῶν χριστιανῶν μοναχῶν.

I.

IMMENSE Dei benignitas & clementia, quæ mortalium genus suis donis & bonis nunquam cumulare desinit, in omnibus & super omnia conspicua est. Porro autem inter alia Dei beneficia nõ immerito censenda est veritatis cognitio, & odium falsæ cognitionis: quo nimirum explorata perspectaque habeamus fidei mysteria, iam inde ab initio a sanctis

α΄.

ΗΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ τοῦ Θεοῦ, ἢ ἀναριθμητῶν πατρῶν ἀγαθῶν καλῶν μετοιστάδων δωρησάμεν τε καὶ δωρουμένην τῶν χριστῶν ἀδελφῶν, ἐν παντί, καὶ ὅτι πάντων ὄντων. ἐν τοῦτοις ὅ τοῖσι λόγοις τοῦ Θεοῦ δώροις ἐνεστὶν ἡ ἀληθινὴ γνώσις, καὶ τὸ μῖστος τῆς ψευδωνύμου γνώσεως· ὡστε εἶδεναι ἡμᾶς τὸ ἀγῶθεν καὶ ὅτι ἀρχῆς ὑπὸ τῶν